Ч. 66 Середа 22 марта (4 цьвітня) 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові з аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З краевого сойму. — Полудневo-африканька війна.)

Вчерашне засідане сойму розпочало ся о годині $11\frac{1}{2}$ перед полуднем. По полагодженю звичайних формальностий, приступлено до дневного порядку. — Пос. Онишкевич подав в першім читаню справоздане виділу краевого о замкненю рахунків і білянсу краевого з року 1899, і справоздане надзираючої ради банку краевого. Пос. Хамец здавав справу о уділене виділам повітовим в Раві рускій і Бохни дозволу на побиране мит від доріг краєвих. Палата ухвалила. — В дальшій нараді забрав слово пос. Бернадзіковский (людовець) і підпирав свій внесок о заведеню в Галичині примусового обезпеченя від огню. Бесідник вазначив, що сею пекучою справою займав ся вже Сойм і ріжні товариства та люди, але нічого до тепер не зроблено. Мотивував відтак довше користи для селян з такого обезпеченя. Закинув правительству в тій справі нерадивість, хоч рік річно тисяч селяньских загород йде з димом, а погорільці блукають за прошеним хлібом. Вкінци поставив внесок, візвати правительство до переведеня в Галичині примусового обезпеченя. — По признаню важними доповняючих виборів послів з меншої посілости: Ґурки з повіта равского і ґр. Красицкого з пов. ліского, приступлено до дискусиї над справоданем комісиї шкільної о справах шкільних і фундацийних. Перший промавляв пос. Барвіньский. Бесідник звернув увагу на те, що много церковних памяток так з малярства як і різьби по наших церквах пропадае марно з причини браку відповідних фондів консервацийних і малого числа консерваторів. Доховали ся у нас дорогоцінні іконастаси в Рогатині, Богородчанах і в инших місцях, але не мають они охорони і пропадають безслідно, як се стало ся минувшого року з іконостасом в Краснопущи, котрий знищила безслідно пожежа як і старинні місцеві образи церковні. Бесідник жадае побільшеня фондів на консервацию старинних памяток церковних і побільшеня числа консерваторів-Русинів.

Над сею справою промавляли ще: ґраф Войт. Дідушицкий, пос. Пілят і Целецкий. Послідний поставив під ухвалу сойму дві резолюциї комісиї шкільної: приняти справоздане комісиї шкільної до відомости і поручити Виділови краевому скликати до року анкету, в цїли розслїдженя реформи учительских семинарий і зложеня на найблизшій сесиї соймовій справоздання з нарад сеї анкети. — Палата ухвалила оба внесеня. Відтак реферував б. міністер п. Залеский три справи о уділене пенсиї вдовам по народних учителях, а палата передала їх краевій раді шкільній до полагодженя. — Приступлено до послідної точки дневного порядку: до вибору члена до ради надзираючої банку краевого. Вибрано дотепершного заступника адв. дра Стефана Федака. Наступили внесеня і інтерпеляциї. Пос. Новаковский вніс дві інтерпеляциї: до комісаря правительственного о надужитях виборчих до ради громадскої війта Дмитраша в Болестрашичах, повіта перемиского, і до Виділу краевого о уділене громаді Торки, пов. перемиского, запомоги 1000 корон для погорільців. — Засідане закінчено о $1\frac{3}{4}$ год., а слідуюче назначив маршалок на второк на 10 годину перед полуднем.

Бурам починае знов усьміхати ся щасте. Поминувши славний відворот ґен. Олївіера і его сполучене з головними силами Бурів, при чім не утратив ні одного воза ні армати — удало ся Бурам в суботу побідити сильний анґлійский відділ недалеко Блюмфонтена коло Бушманскоп. Про ту битву так доносить анґлійске бюро Райтера: Відділ полковника Бродвуда, зложений з кінноти, двох баталіонів піхоти і з кінних стрільців мусів послідної ночи уступити, бо натиснули его перемагаючі сили Бурів. Анґлійске войско уступало па полуднє від ріки Моддер до Бушманскоп, куди прийшло о 4 ій годині рано. Над раном розпочав неприятель кидати ґранати. Бродвуд пішов з своїм відділом дальше, прочі війска лишили ся. В дальшім поході дістав ся Бродвуд до глубокого яру ріки, де були укриті Бури. Прийшло до борби, по котрій відділ Бродвуда разом з шістьома арматами попав в неволю. Ту вість потверджуе і начальний вожд Анґлійців ґен. Робертс і так телеґрафуе: На полковника Бродвуда, що в суботу рано стояв табором коло блюмфонтеньских водопроводів, ударили Бури з трех сторін. Бродвуд відослав свої армати і вози з припасами до Блюмфонтена, але в хвили, коли табор мав переходити недалеко броду через глубокий яр, розпочали Бури, так добре там укриті, що їх анґлійскі патрулї не замітили, сильну пальбу. Богато їздців і коний упало від бурских куль, а цілий табор і сім армат попало в руки ворога. Прочі Анґлійці полишили небезпечне місце „як можна було найскорше". Льорд Робертс вислав на поле битви підмогу. Сили Бурів в тій битві обчисляють на 8—10 тисяч людий.

О чоловіці, що згубив пересьвідчене.

(З словінського — Івана Цанкара.)

Йов Мрмолія мав дуже красне, оправлене в зелену шкіру, і лиш на рогах трохи витерте пересьвідчене. Але одного рана Мрмолія пробудив ся і в тій самій хвили незвичайно налохав ся. Він мав привичку сягати рукою за пересьвідченем, заки ще послідний раз в ліжку обернув ся. Доси лежало оно заедно спокійно і мирно на своїм місци на столі і Йов примикав очи та гладив ся з вдоволенем в півсні по животі. Нині пересьвідченя нігде не було. Збентежений вискочив з ліжка і перекинув всі книжки і письма, які лежали на столі. Вкінци підніс сукно на столі і заглянув туди. Пересьвідченя не було і під сукном.... „На кожди спосіб я забув его — в кишени. Але чорт знае, як то стало ся...." Перешукав сурдут. „Ні, в сурдуті нема его...." Три рази всував руку до кождої кишені, а до спідної чотири рази. І кишені були порожні. В нервовім розсїяню шукав навіть в штанах і в камізольці, але за кілька хвиль пізнав сам безцїльність своєї роботи. „Як така річ може так по дурному згубити ся. Атже то не голка. Пересьвідчене довге яких двайцять три сантіметри — як моглоб оно дістати ся до штанів або до камізольки?"

Сів на ліжку і підпер голову рукою. Силував ся добре пригадати собі, де він вчера був, що робив, з якими людьми сходив ся і де та коли мав послідний раз свое пересьвідчене в руках. В души признавав ся тихцем, що прийшов до дому трохи підхмелений, але що був поважаним всіми статочним чоловіком, то не хотів на то в своїх роздумованях ще більшу вагу класти....

По полудни сидів в кавярни і сперечав ся з Филимоном Савою о свободу праси; тоді встав, і роз'ярений, витягнув свое пересьвідчене з кишені.... Добре!.... Аж до того часу пригадував собі всьо цїлком ясно і точно.... О третій, скажім точнійше о пів до четвертої вийшов з кавярні. Справді з правого боку щось его давило, коли запинав горішний ґузик плаща: то пересьвідчене було в кишени. Отже то було о пів до четвертої.... А пізнійше? На улици стрітив его Семпроній Слюка.... Що стало ся по тій важній хвили, потонуло всьо в якійсь густій мрачі: лиш декуди міг відкрити тяжку заслону — але то, що бачив, не мало великого значіня: товсті, червоні лиця, пообливані вином столи, поперевертані склянки.... Семпроній звів его.... Для тебе то нічо, Семпроній! Ти не такий загально поважаний, статочний чоловік, і твое пересьвідчене лиш одинайцять сантіметрів довге; а до того лиш зброшуроване і его не тяжко носити!.... Йов ломив собі голову, але ніяка розумна гадка не з'являла ся. Правда — раз бив чимсь по столі; але то було пізно в ночи і він не міг собі пригадати, чим він так бив, склянкою, ключем, чи своїм пересьвідченем.... Ні, щож би він робив з пересьвідченем о такій пізній годині? Коротко сказавши, цїле его думане не навело его ні на найменший слід....

Тяжкий смуток сповив его душу. Насамперед постановив не взяти до уст ніякої їди, ні капки напитку, доки не найде свого пересьвідченя. Але та постанова видалась ему надто строгою, шкідною і негідною поважного чоловіка; тому відкликав ей.... Неспокійний і задуманий одів ся, обмив ся, але причесав волосе аж в три ряди.... „Коли річ добре розважити, не мае мое житя ніякої вартости, ніякого значіня. Від біди міг би я жити без одної руки, без очий, ба, без носа.... Але чоловік без пересьвідченя то лиш бездушна тінь, книжка без змісту.... Ох, на кождий спосіб мусить оно десь бути!"

Коли вийшов на улицю, здавалось ему, немов би мав звязані руки і був виставлений на всїлякі небезпечности. Перше мав привичку за кождим кроком твердо ступати пятою по улици; тепер вже не сьмів того робити. Навіть вусів не гладив і не підкручував, коли глядів на виставу. До того чув якісь болї в желудку, а в голові якийсь дивний шум...

Семпроній лежав на софі і курив циґаро. Думав над виставою своєї найновійшої драми з суспільного житя. На носі і під очима видко було червоні знаки від скулярів, що лежа-

Вечером Бури знищивши водопроводи уступили до Ледібранд, лишаючи на побоєвищи 12 ранених анґлїйских офіцирів і 70 вояків.

Новинки.

Львів дня 3-го цьвітня 1900.

— Затверджене вибору. Цїсар затвердив вибір Романа Вибрановского, властителя більшої посїлости з Ушкович на маршалка, а Адама Третера властителя більшої посїлости з Ляшок королївских, на заступника маршалка ради повітової в Перемишлянах.

— Заступником руского катихита для ґімназиї в Яслї іменований о. Мих. Вербицкий парох з Волї цеклиньскої. До Ясла буде він доїзджати зі свого села.

— Здоровлє Впреосьв. Митропол Куїловского чим-раз гірше. Серце ослабло дуже, як то буває при старечій недузї. Вслїд за сим ширить ся опухлина. Львівска консистория завізвала окружником духовеньство руске до мольб за свого архипископа. Др. Ренцкий, що наглядає недужого, усумнїває ся дуже о поправі здоровля.

— Засїдане видїлу руского товариства педаґоґічного у Львові відбуде ся в пятницю дня 6 го цьвітня о годинї 6-ій де звичайно.

— Преосьв. еп. Шептицкий відвідав в суботу бібліотеку Наукового товариства ім. Шевченка і довший час оглядав уладжене її та розпитував бібліотекаря о засоби, якими повстала і обіцяв причинити ся до єї помноженя відповідними книгами.

— Рідке церковне торжество відбуде ся дня 7-го н. ст. цьвітня (на Благовіщене) в Успеньскій церкви у Львові. Того дня о год. $^3/_4$9 рано торжественно посьвятять ся всякі церковні предмети, призначені для Благовіщеньскої церкви (при Нар. Домі). До участи в сїм торжестві запрошують члени будучого братства тої церкви, фундатори тих предметів: Мих. Шпортун, Вас. Король. Теод. Лозиньский, Анна Косиба, Дария Гуменюкова і Каролина Королева.

— Рускі студенти академії гірничої в Пшібрамі уряджують дня 5-го цьвітня с. р. концерт в честь Т. Шевченка при ласкавій участи артиста-співака Вп. Євг. Гушалевича, товариств співацких „Lumir“ і „Dobromila“ під проводом знаменитого ческого музика. професора тамошної академії гірничої Вп. дра О. Theurer'а і учениці консерваториї Вп. панни Гейнріхівної. Програма концерту слїдуюча: 1) вступне слово; 2) „Ой чого ти почорнїло“ Воробкевича. відсьпівав хор мужеский; 3) а) „Веснївка“, б) „Вечер“ сольо-спів Вп. Гушалевича; 4) Рапсодія Лисенка, відограв Вп. Гейнріхівна; 5) Відчит; 6) а) „В зеленім гаю“, б) „В далекий край відходжу“ хор мужеский; 7) а) „Менї однаково“, б) „Милованка“ сольо-спів Вп. Гушалевича; 8) „Ой ішли наші славні Запорожці“ хор мужеский. — Початок о 8-ій год. вечером.

— Крадіж на почтї. В перших днях марта пропав був на львівскій головній почтї грошевий лист з квотою 9.600 корон. Ведене через довший час слїдство так через почтову дирекцию як і полїцию не дало нїяких успіхів. Доперва минулого четверга удало ся попасти на слїд злодія. Має ним бути почтовий практикант Тадей Стецьків, слухач IV. року прав. Стецьків виговорив ся в нетверезім станї, що він украв гроші. Єго сейчас увязнено.

— Небезпечний тютюн. В Містеку в Чехії стала ся оногди така пригода. Челядник пекарский Гавтфляйш, що мав звичай по вечери закурити собі люльку, наклав, як звичайно до люльки тютюну і закурив. Ледви що то стало ся, як роздав ся страшенний гук; люльку розірвало на дрібнесенькі кусні, середні вікна в пекарни разом з рамами порозривало, а навіть і вікна з надворку вирвало з завіс. Челядника страшно попарило і повиривало тїло кусьнями з лиця, волосє зовсїм обсмалило, а очи в першій хвили напухли як кулаки і нещасливий в першій хвили був осліп. Єго відвезено до шпиталю і він там, коли трохи прийшов до памяти сказав лиш то, що в тютюнї був якийсь малий звинений листочок. Здає ся, що в тім листочку був завинений динаміт.

— Дирекция „Краєвого Союза кредитового“ стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового“ можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квотї 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висотї і опроцентовує їх $4^1/_2$% та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^1/_2$%. Иньші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзї кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 I. поверх (дім „Просьвіти“) Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім недїль і руских сьвят. *Дирекция.*

— Похибка і єї страшні наслїдки. У Відни жила собі вдова по полковнику, Фридрика Ґаґер, особа 61-лїтна, зі своєю донькою Софією, незамужною, лїт 42. Полковник Ґаґер помер перед кількома роками, але лишив був значний маєток, ну, та й пенсия була по нїм, отже вдовиця з донькою не бідували. Треба ще додати, що донька і матїр дуже любили ся. Аж ось з початком сего року стратили они через злощасну похибку майже весь свій маєток. Панна Ґаґер з початком року порядкувала папері і непотрібні відкладала на бік, щоби їх опісля спалити. Нещастє хотїло, що она через похибку кинула між ті папери також і куверту, в котрій знаходила ся готівка і цїнні папери, разом вартости 26 тисячів корон. Не перебираючи вже відложених паперів, ще раз кинула їх в піч, і так спалила майже цїлий свій і матери маєток, а що не знала, анї не мала записаних нумерів від цїнних паперів, то й не могла їх в нїякий спосіб амортизувати. Від сеї пори стала она як не своя і все ходила задумана. Оногди матїр пригадала їй то нещастє а донька так взяла собі то до серця, що постановила смерть собі зробити. Вийшла з комнати, замкнула ся в коморі, взяла баньку з нафтою і обіллялa на собі всю одіж і підпалила ся. В одній хвили станула цїла в поломіни і з болю стала страшно кричати. Мати пустилась до неї а в тій хвили донька вибігла з комірчини як горіючий стовп. Мати взялась єї ратувати і здирала одїж та сама при тім значно попарила ся; аж наконець прибігли сусїди і придушили огонь, але нещаслива жертва так страшного самоубийства, цїла попечена була вже безпритомна. Єї відвезено до шпиталю і нема надії, щоби ще жила, а матїр також попечену лишено в домашній опіцї.

Телеґрами.

Відень 3 цьвітня. Вчера відбуло ся 19 социялїстичних зборів, на котрих ухвалено протест против нової громадскої ординациї виборчої. Відтак демонстрували социялїсти перед домами Люеґера і Штробаха. Не арештовано нїкого.

Віндзор 3 цьвітня. Королева відїхала на Голїбад і Кінґстовн до Дублина, куди приїде в середу рано.

ли розбиті під ліжком. Вчера вернув Семпроній о третій годинї в ночи з шинку, тепер пив теплу лимонаду.

Йов був в клопотї; шукав відповідних слів, аби о скілько можна легко і свобідно поговорити о тій дразливій справі. Щоби Семпронія просто без оправданя винувати, було би то обиджуючим, а навіть небезпечним. Крім того не хотів обудити підозріня, немов би він вчера був непритомний і не знав тепер, що зробив з своїм пересьвідченєм. То поставило би его статочність в поганім сьвітлї.

— Дорогий Семпроній, приходжу до тебе з дуже делїкатним питанєм. Приключилось менї щось незвичайного, щось дуже а дуже прикрого. Нинї рано буджу ся і коли оглянув ся, не міг нїяк найти мого пересьвідченя...

Семпроній підвів брови, его ніздря задрожали.

— То погано... справдї... дуже погано...

— Як знаєш, був я вчера цїлий вечер в твоїм товаристві... Чи ти може случайно.... так більше менше...

Голос застряг ему в горлї, дивив ся питаючим поглядом на приятеля. Але приятель не рушив ся; у витягненій руцї держав циґаро і малим пальцем обтріпував попіл.

— Може ти его взяв, так помилившись або забувшись...

Семпроній розгнївав ся без причини. Несподївано встав і сказав роздразненим голосом:

— Коли гадаєш, що я взяв тобі твоє дурне пересьвідчене, то дуже милиш ся. По що менї твого пересьвідченя? До щоденного ужитку маю его аж надто, вправдї моє брошуроване, трохи забруджене і має лиш одинайцять сантіметрів.... Впрочім я не вірю в твоє оповіданє. Менї здаєть ся, що ти маєш якісь свої укриті гадки. Я тебе знаю, го, го! Ти добре зїленько!

Йов був прибитий.

— Алеж дорогий Семпроній, я не хотів тебе винувати, нї, цїлком нї. З цїлого серця поважаю твоє пересьвідченя, хоч оно лиш брошуроване... Моє було оправлене в хорошу, зелену шкіру... Можеш собі уявити, як менї без него. Я хотів від тебе лиш якихсь близших даних... поясненя якого...

— Я нїчого не знаю... А впрочім — чорт знає, чи ти справдї було пересьвідчене; найімовірнїйше то лиш хвалиш ся а твоє пересьвідчене не було нїчо инше, як старий, безвартний, нікому непотрібний забобон.... Я, що до моєї особи, не замітив у тебе нїколи якого небудь пересьвідченя...

Мрмолїя застогнав. Семпроній закурив сьвіже циґаро і оба на якийсь час замовчали. Але поволи обудило ся в серци Семпронія милосердіє; почав розуміти, що зробив Йову кривду і то без причини, бо приятель не обидив его. Поглянув на него і почав лагіднїйше:

— Не жури ся, друже — справа не така важна, як тобі видає ся... Розглянь ся, прошу тебе: Кілько людий живе щасливо і безжурно без найменшого пересьвідченя. І які люди — поважані і почитані!... На примір радник Мрож не має нїчого, одним словом нїчого, навіть не знає, чи є яке пересьвідчене на сьвітї, а однако єсть радником; тепер навіть голить ся...

Мрмолїя перекривив голову і поглянув на стелю.

— А як подумати — яку вартість має то якесь пересьвідчене? Коли его потребуєш, оно для тебе невигідне, особливо коли грубе і твердо оправлене; а як его не потребуєш, то можеш легко без него обійти ся, без нїякої шкоди для себе — очевидно!... Не жури ся; то нездорово; чоловік тратить апетит.... Диви на мене: — ось моє пересьвідчене....

Витягнув его з кишенї і почав перекидати картки; оно справдї було вже дуже ушкоджене. Здавалось навіть, що кілька карток було видертих.

— Що оно для мене? Раз — десять раз упало менї в болото; а як ще раз упаде то навіть не підойму, дурниця!... На сьвітї є ріжні драби і обманцї, що носять з собою елеґантний зшиток публичної гадки замість власного пересьвідченя. І добре їм з тим.... Впрочім та річ вже застаріла; сьвіт поступає, з часом кине ся всьо то старе дранте на сьмітє....

Хтось запукав; до комнати увійшов фільольоґ Маврикій Трска.

— Згубив пересьвідчене?... Ах, пересьвідчене!... Що ви хочете з тим незручним кованим словом? Пересьвідчене то лиш коване слово більше нїчого.... То чуже, нїмецке слово: пере — сьвідчене.... Über — zeugung.... Чужина! Проч з чужиною! Проч з пересьвідченєм!

Трска вертів ся аж підошви скрипіли; его блїде лице сьвітило ся, немов би лоєм вимазане....

Мрмолїя перебив ему.

— Не знаю, Семпроній, як ти говориш —

Преториа 3 цьвітня. Коло Брандфорд прийшло в пятницю до битви. Після вістий, які сюди наспіли, потерпіли Анґлійці тяжкі страти. — В суботу вела ся борба і під Мафекінґом. Відділ полковника Плюмера відперто, при чім Анґлійці мали великі страти.

Москва 3 цьвітня. На другий тиждень дожидають тут приїзду царскої пари. До тої подорожи привязують велике значінє.

Брукселя 3 цьвітня. Вість о побіді Бурів коло Бушманскоп викликала тут велике одушевленє. Коло Вінбурґа стоїть 20.000 Бурів під проводом ґен. Девета і Делярея.

Переписка зі всіми і для всіх.

Просимо не присилати ані марок листових ані карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Просимо дуже не відносити ся з рекламациями на імя К. Кахникевича або на руки редакциї, позаяк часопись не єсть власностию редактора і він на експедицию не може мати ніякого впливу, тим більше як она знаходить ся в ц. к. Староствах. В найліпшім случаю як би редактор мав які свої злишні числа, міг би їх післати, а тогди мусів би сам пакувати, за свої гроші купувати марки, ліпити і носити на почту. Просимо длятого слати рекламациї або до ц. к. Староства або до експедициї у Львові безпосередно, ул. Чарнецкого ч. 12 в подвірю.

Оповістка.

— Уважаю собі обовязком подати до ширшої відомости, що масарня „Підгірскої Спілки в Станиславові“ о много поправила свої вироби масарскі, як були з початку, бо я побираю від самого початку вироби масарскі тої спілки до крамниці в Горожанці, то ж пересьвідчений єсьм, що ніяка фабрика не дорівнає тим виробам. Длятого прошу всіх Р. Т. Русинів, щоби на сьвята спроваджували вироби масарскі лиш з масарні „Підгірскої Спілки в Станиславові“. *І. Михайлович.*

І. Л. Ліманова: Про якісь рекламовані числа не знаємо нічого. Несправедливо жалуєте ся, ми якось Вам не хочемо давати відповіди, хоч Ви так само передплатник як і другий. Насамперед ми не робимо ніяких ріжниць і даємо охотно відповіди навіть непередплатникам. Але не гадайте знов, що ми мусимо давати відповіди. Відповіди дає не загально сказавши „Редакция“, але К. Кахникевич, з власної волї і охоти, без всякого зобовязаня супротив кого небудь; єго до сего ніхто анї не наймав анї зобовязував, а дає відповіди та інформациї лиш з доброї волї длятого, щоби по можности ставати людем в помочи. Отже просимо з одної сторони не робити собі претенсиї а з другої не гадати, що ми на Вас „завзяли ся“; ми Вас преці ніколи в житю й не бачили. — Книжка стоїть вже давно готова до висилки а трудно лиш зібрати ся до запакованя і віднесеня на почту, а то треба самому зробити; раз нема часу, другий раз забуде ся і так зволїкає ся. — **Гр. Ґ. в Л.:** На біржи тратить ся маєтки не через облїґациї, але через гру всїлякими спекуляцийними паперами, як тутешними так і заграничними. Приміром таке: До Румунії поїхав якийсь промисловий „ґеольоґ“ та вишукав там терени нафтові; він в спілці ще з якимсь „промисловцем“, „банкіром“ і т. д. завязує товариство акцийне для експльоатациї нафти в Румунії. Всї представляють інтерес дуже користним, дістають концесию, видають акциї, люди купують і розпочинає ся копанє. Тимчасом акциї на біржах ідуть страшенно в гору, єсть надія, що за кілька неділь або місяців дійдуть до подвійної вартости. Не сьвідомі річи пускають ся просто на гру, або виграють або програють, купують папері в надії, що они підуть в гору. Тимчасом спекулянти біржеві пустять пострах і папері спадають. Той, що купив їх на заробок тратить. Але показує ся, що само підприємство лихо стоїть, не дає доходів; папері тратять ще більше на вартости; ніхто не хоче їх купити, а тимчасом тому, що їх має треба готівки, він збуває ся їх за що небудь через біржевих посередників. І ось знайде ся який галицкий панок, що пускає на спекуляциї, не розуміє ся на річи або не в силї зміркувати правдивого стану — купить такі папери і заріже ся иноді навіть від першого або другого разу. Так було н. пр. в часах т. зв. ґріндерства та бавбанків у Відни. — **Ол. Мик. в Грим.:** Слово „ряд“ означає висший степень в порядку як „черга“, а то ось почім пізнати: каже ся „стояти рядом“, значить ся богато людий творить ряд; але виступати з ряду „по черзї“, значить ся по одному або н. пр. по двох, по трох, отже менше рід ряду; так само каже ся „чергувати ся в ряд“, отже з черги робити ряд. Длятого наше слово „ряд“ відповідає німецкому Reihe а слово „черга“ німецкому „Ordnung“. Се як бачите треба в систематицї увзглядняти. Длятого після нашої думки повинен бути такий поділ в сестематицї: Громада—кляса — ряд — черга — рідня — рід — порода — відміна. „Рід“ відповідає німецкому Gattung, а порода німецкому Art. — 2) Слово „кодло“ уживає ся, хоч рідко, в народї в значіню „гніздо“ або „родина“ але має характер погорди н. пр. „погане кодло“, „він вже з такого кодла“. То однакож не стоїть на перешкоді, щоби єго по приміру проф. Верхратского ужити в систематицї на означенє висшого степеня від „громади“; оно єсть лиш трохи чуже і викликує немиле понятє, отже треба навикнути до него. — **Конвалїя:** Ми того переконаня, що на пляму від перуваньского бальсаму був би добрий і міцний (95 степ.) спіритус (не горівка), лиш біле треба би в нім намочити на довший час. Етер поможе певно, але єго треба би богато, він дорогий і не знаємо, чи Вам продадуть в аптицї. Біле так само треба би в нім мочити.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати ані марок, ані карт кореспонденцийних до відповіди.

але на всякий спосіб твої слова грішні і неприродні. Другий сказав би, що ти удаєш і під покривкою маловажности укриваєш яке обманьство.... Бог знає, чи ти не взяв єго....

— А то що значить? Забирай ся до чорта з твоїм пересьвідченєм! Менї єго не треба — ні тебе, ні твого пересьвідченя! Оно ціле не варта торби січки, а ти ще менше.... Така історня — і то задля пересьвідченя!

Йов встав і вийшов. Коли стояв над сходами, виставив Семпроній голову крізь двері і крикнув за ним:

— Дурак!

Мрмолія не оглянув ся, по єго лици сплинули дві великі сльози...

Прийшло єму на гадку дати знати полїциї. Роздумував над тою справою, обертав єї сюди і туди і чим більше думав, тим більше видавалась єму ціла річ замотаною і поганою.

Як віддам справу поліциї, то нічого не зискаю. Біганина до маґістрату, випитуванє, гляданє, кошти.... і ніякого хісна. І Бог знає, щоби то ще з того могло стати ся. Они могли би й мене підозрівати. Тим людям приходить часом таке на гадку, що звичайному чоловікови й не снить ся. Яка найменша дрібниця, нерозважне слово — і сидиш в болоті...

Задуманий ішов улицею з спущеною головою і стисненими устами. Била дванайцята година і урядники ішли з канцеляриї. Над містом сьвітило сонце, в сьвітлї яснїли бляшані дахи.

(Конець буде).

Рух поїздів зелїзничах

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава

посп. відходить	особ. відходить	Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·26	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·50	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя з гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від $^{1}/_{10}$ до $^{30}/_{4}$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^{1}/_{5}$ „ $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$.
	9·11	„ „ „ $^{1}/_{6}$ „ $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля

посп. приходить	особ. приходить	Ніч
	12·10	З Сколього, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	7·58	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·30	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши **„Внучок"** — А. Мечника **„Ованес Огана"** — К. Лясковского **„Зужитий"** — Ст. Аріеля **„Улуди"**

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ" передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI" в будучім 1900-тім, а в 42-ім роцї істнованя буде виходити під тим самим як доси лїтератским напрямом, з задержанем і на будуче дотеперішного сотрудництва в специяльних відділах видавництва.

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з-кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись независимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює її практичну хосенність ствердженої вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань уліпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всї проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дїйстними доказами признаня, становлячими для редакції цінну заохоту до постійности на обібраній дорозї.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши, одиноким з'обовязанем, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нинї вільно нам вже уважати трезалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дїйстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тіни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нинї сказати о дусї і напрямі нашої праці на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безперерывного постійного забезпеченя сотрудництва нашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділї белетристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI" на будуючий рік.

Маєм запевнені праці: *Марії Родзевичівної, Віктора Гомулицкого, Володислава Ст. Рей монта, Севера (Ігн. Мацїйовского), Володислава Уминьского* і многих инших.

В відділї поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского, Миріяма, Лянгого, Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слїдуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта
повість п. з.:
І по многих днях. — І по многих лїтах....

Севера
повість п. з.:
Леґенда.

Услівя передплати разом з премією:

У Львові і Кракові:

Чвертьрічно	1 зр. 80 кр.
Піврічно	3 зр. 60 кр.
Річно	7 зр. 20 кр.

В Галичинї з почтовою пересилкою;

Чвертьрічно	2 зр. 20 кр.
Піврічно	4 зр. 40 кр.
Річно	8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ приниmає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA" у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарнї і контори письм.

З друкарнї В. Ловиньского— під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).